

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 39Ek/1646/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122353535
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6122353535.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava – Ružinov, IČO: 36 062 235, zast. Remedium legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, proti povinnému: A. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XX, XXX XX E. o vymoženie 701,57 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Marcelom Kroupom, so sídlom exekútorského úradu Gegeľovská, 907 01 Myjava, pod sp. zn. 316EX 336/22, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/1646/2022 zo dňa 30.09.2022, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 39Ek/1646/2022 zo dňa 30.09.2022 **z a m i e t a** .

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie, podaným prostredníctvom právneho zástupcu doručený súdu dňa 23.06.2022 domáhal od povinného vymoženiu 701,57 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, na základe exekučných titulov – rozsudok Okresného súdu Partizánska sp. zn. 3C/14/2017 zo dňa 18.10.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3C/14/2017 zo dňa 09.01.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/73/2019 zo dňa 30.04.2020 a uznesenia Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3C/14/2017 zo dňa 18.03.2021. Súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie dňa 01.07.2022.

2. Dňa 04.08.2022 podal povinný návrh na zastavenie exekúcie, ktorý odôvodnil tým, že súdny exekútor zablokoval dňa 11.07.2022 peniaze na jeho účte, nakoľko tento účet je síce vedený na meno povinného, ale peniaze patria zahraničnej občanke Nemeckej spolkovej republiky, ktorú zastupuje v dedičskom konaní a sú to peniaze za odpredaj jej nehnuteľnosti, ktorú na Slovensku zdedila. Povinný rovnako podal podnet na trestné stíhanie (na GP SR prebieha trestné konanie) na prešetrenie poisťového podvodu, zneužitia právomoci nedovoleného obohatenia a postupu Okresného súdu Partizánske, Krajského súdu Trenčín, oprávneného a ďalších pre poisťový podvod oprávneného a poisťovne Kooperativa za podpory súdov a ostatných. Počas súdneho konania povinný niekoľkokrát vzniesol námietku premlčania. V danom prípade išlo o škodovú udalosť, čo vyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Pohľadávka sa stala nevymáhateľnou, hoci právne nezanikla. Vznesením námietky premlčania nezanikla, ale zostáva v podobe naturálnej obligácie. Právo na vymáhanie pohľadávky zaniklo a z tejto pohľadávky sa stala naturálna obligácia. Na premlčanie súd prihliada len na námietku protistrany. To znamená, že aj premlčané právo je možné vymôcť, ak sa protistrana premlčania nedovolá. Povinný poukázal na ust. 106 Občianskeho zákonníka. V danom prípade došlo k oslabeniu práva nemožnosťou jeho priznania v súdnom konaní. Rozsudok nadobudol právoplatnosť až po dlhej dobe po uplynutí premlčacej lehoty ustanovenie § 106 OZ.

3. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie písomne vyjadril. Vo svojom stanovisku uviedol, že účelom exekučného konania je nútený výkon práva, ktoré bolo účastníkovi s konečnou platnosťou priznané v predchádzajúcom súdnom konaní. Súd, ktorý koná vo veci exekúcie je príslušný konať iba ako exekučný súd, z čoho vyplýva, že nie je vecne príslušný konať vo veci ako súd vyššej inštancie. Ak by exekučný súd meritórne skúmal súlad plnenia, na ktoré zaväzuje rozsudok, či je v súlade s hmotným právom, pôsobil by exekučný súd ako súd konajúci o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu, ktoré je exekučným titulom, čiže ako súd tretej inštancie. Exekučnými titulmi sú v tomto prípade právoplatné a vykonateľné rozhodnutia súdov. Akékoľvek prostriedky obrany mohol povinný uplatniť v súdnom konaní. V exekučnom konaní ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. K námietke premlčania oprávnený uviedol, že premlčané je také právo, ktoré nebolo uplatnené počas plynutia premlčacej lehoty, v zmysle ust. § 100 ods. 1 prvá veta a ust. § 110 ods. 1 prvá veta zákona č. 40/1964 OZ v znení neskorších predpisov. Vzhľadom na skutočnosť, že právo oprávneného domáhať sa zaplatenia dlžnej sumy bolo priznané právoplatným rozhodnutím súdu, plynie desaťročná premlčacia doba na vykonanie priznaného práva odo dňa nadobudnutia jeho vykonateľnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 23.06.2022, neexistujú žiadne pochybnosti o premlčaní priznaného práva. Povinný nepreukázal splnenie ani jednej z podmienok uvedených v zákonných ustanoveniach § 61n a ust. § 61k Exekučného poriadku

4. Uznesením sp. zn. 39Ek/1646/2022 zo dňa 30.09.2022 súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol. Predmetné uznesenie súd (v osobe vyššieho súdneho úradníka) odôvodnil tým, že prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú (KS Trenčín sp. zn. 17CoE/52/2018 zo dňa 30.05.2018). Vytýkané vady v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Úlohou súdu v exekučnom konaní nie je posudzovať postup súdu v základnom konaní. Exekučný súd teda nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodnutej. Pokiaľ súd v základnom konaní vydal rozsudok, mohol povinný v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske podať odvolanie na Krajský súd v Trenčíne, o čom bol povinný vo vydanom rozhodnutí poučený. Povinný využil svoje právo na podanie odvolania avšak Krajský súd v Trenčíne rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením ako vecne správny potvrdil. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. Ani v prípade pasívneho správania sa účastníka v konaní, v ktorom bol exekučný titul vydaný a nemôže naprávať chyby a nedostatky exekučného titulu. Tieto otázky rieši súd v základnom konaní. Skutočnosti, ktoré povinný v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, mal možnosť namietať po vydaní rozsudku, ktorý je v tomto konaní exekučným titulom. Orgán konajúci v základnom konaní mal právomoc na vykonanie posúdenia predmetných skutočností, a preto exekučný súd touto právomocou opätovne ich preskúmať nedisponuje. Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd. Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. K námietke premlčania súd uviedol, že exekúcia sa začala na základe exekučného titulu vydaného dňa 18.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2020 a vykonateľnosť dňa 11.07.2020. Námietka premlčania povinného rovnako nie je dôvodná, pretože pohľadávka priznaná právoplatným rozhodnutím súdu – exekučným titulom sa premlčuje za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Pohľadávka ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie nebola premlčaná, pretože desaťročná premlčacia doba by uplynula dňom 11.07.2030 (premlčacia doba začala plynúť dňa 11.07.2020). K tvrdeniam povinného v ktorom namieta a nestotožňuje sa s postupom súdneho exekútora exekučný súd uviedol, že o spôsobe výkonu exekúcie rozhoduje výlučne súdny exekútor a súd nie je oprávnený do výkonu exekúcie zasahovať. Voľba konkrétneho spôsobu vykonávania exekúcie sa spája s rozsahom vymáhanej pohľadávky a objemom a druhom majetku povinného. Vhodnosť jednotlivých spôsobov posudzuje sám súdny exekútor a to v súlade so zásadou primeranosti a len v takom rozsahu v akom je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu exekučného konania. Súdny exekútor posudzuje vhodnosť a primeranosť s ohľadom na zásadu ochrany povinného v exekučnom konaní tak, že dominantným zostáva cieľ exekúcie v podobe uspokojenia pohľadávky a nie ekonomická likvidácia povinného.

5. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že dňa 21.07.2022 bol generálnemu prokurátorovi JUDr. Marošovi Žilinkovi podaný podnet na prešetrenie postupu OS Partizánske a nasl. Právny vzťah nikdy nevznikol ani medzi SKP a obžalovanými A. A. B. a E. F., nakoľko poškodený vodič G. H. si neuplatnil náhradu škody písomnou formou ani žiadnou inou formou z garančného fondu u SKP v 15 dňovej lehote od vzniku škody a ani nikdy neurobil tak, ako mu to ukladá zákon 381/2001 Z.z. (ust. § 10 ods. 1a) a § 24 ods. 3). Uplatnil si poistné plnenie na základe zmluvy uzatvorenej s poisťovňou Kooperativa, ktorá mu aj poistné plnenie uhradila. SKP nekoná a nevypláti v zmysle zákona 381/2001 Z.z. náhradu škody z garančného fondu, t.j. neposkytne náhradné plnenie, ak poisťovateľ Kooperativa alebo jeho likvidačný zástupca poskytne poškodenému poistné plnenie. „Kancelária neposkytne náhradné plnenie ak poisťovateľ alebo jeho likvidačný zástupca poskytne poškodenému poistné plnenie“. V tomto prípade Kooperativa ako poisťovateľ poskytla poistné plnenie vodičovi G. H. na základe zmluvy o havarijnom poistení, ktorú mal s ňou uzatvorenú. SKP nemala čo konať, nemala čo podávať žalobu, poškodený ju o to nepožiadala a medzi SKP a žalovaným A. A. B., obžalovaným E. F. a SKP nebol a neexistuje žiadny právny vzťah. Žaloba bola neopodstatnená a podala ju neoprávnená organizácia t.j. Slovenská kancelária poisťovateľov, a preto žaloba vo veci 3C/14/2017 a 17Co/73/2019 mala byť od samého začiatku zamietnutá. SKP nebola oprávnená v danej veci konať a nemala čo podávať v danej veci žalobu. Nárok na náhradu plnenia škody z SKP G. H. zanikol lebo nebol v písomnej forme v 15 dňovej lehote uplatnený a nebol nikdy uplatnený. G. H., I. B. mal s poisťovňou Kooperativa v zmysle Občianskeho zákonníka uzatvorenú zmluvu o havarijnom poistení, a preto si uplatnil z Kooperativy náhradu škody t.j. poistné plnenie. Poistné plnenie bolo poukázané na základe zmluvného vzťahu medzi G. H. a poisťovňou Kooperativa. Toto poistené plnenie sa neuskutočnilo na základe zákona 381/2001. Poistné plnenie sa uskutočnilo na základe zmluvy o havarijnom poistení v zmysle Občianskeho zákonníka na základe zmluvných vzťahov medzi Kooperativou a EWOPHARMA s..ro.. SKP sa nemala čo do uvedenej veci miešať. I napriek tomu v rozpore so zákonom SKP uhradila dňa 12.07.2016 t.j. po viac ako 40 dňoch z garančného fondu poisťovni Kooperativa náhradné poistné plnenie vo výške 23.971,73 eur v rozpore so zákonom poisťovni Kooperativa. Tu vznikol poistný podvod. Suma 2.971,73 eur bola stanovená na základe zmluvy o havarijnom poistení, a nie na základe zákona č. 381/2001 Z.z. SKP nemala čo konať, lebo zákon 381/2001 jej prikazuje, že v prípade, ak poškodenému bolo poistné plnenie uhradené iným likvidačným zástupcom, tak SKP nesmie poskytnúť náhradné plnenie. SKP tu nepostupovala v súlade so zákonom č. 381/2001, na základe ktorého sa z garančného fondu SKP uhrádza len vzniknutá škoda. Povinný ďalej uviedol, že robil súdneho znalca z viacerých odborov a viac ako 30 rokov a zhodou okolností aj z oblasti dopravy. SKP si nemôže na základe zákona 381/2001 Z.z. zúčtovať v účtovníctve poistné plnenie, ktoré bolo na základe havarijného poistenia. K námietke premlčania povinný uviedol, že žaloba SKP bola neopodstatnená, bola podaná neoprávneným subjektom SKP kde nebol žiadny právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, v danom prípade v žalobe išlo o škodovú udalosť čo vyplýva zo zákona 381/2001 Z.z., je to zákon o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Pohľadávka sa stala nevymáhateľnou hoci právne nezaniká. Vnesením námietky premlčania nezanikla, ale zostala v podobe naturálnej obligácie. Právo na vymáhanie pohľadávky zaniklo a z tejto pohľadávky sa stala naturálna obligácia. Podľa ustanovenia paragrafu 106 Občianskeho zákonníka platí, že právo na náhradu škody sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky. Povinný ďalej uviedol že z jeho strany bola viackrát vznesená námietka premlčania aj napriek tejto skutočnosti oba súdy priznali žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 percent hoci neboli úspešní. Sudca sa nezaoberal požiadavkou žalovaného v 1 rade t.j. A. A. B. „poistný garančný fond a výška sumy náhradného poistenia“. Povinný poukázal na judikáty v oblasti nároku na náhradu škody z ktorých vyplýva, že pri stanovení výšky škody treba zohľadniť amortizáciu predmetnej veci. Žalobca porušil zákon tým, že si uplatnil vyššiu sumu ako mu prikazuje zákon. Rozdiel medzi hodnotou vymenených nových súčiastok pri oprave a poškodených súčiastok v dobe tesne pred dopravnou nehodou je približne €1000 a keď sa odráta hodnota nepoškodených, ale vymenených dielov tento rozdiel sa značne zväčší. Súd sa odmietol zaoberať požiadavkou žalovaného o tom že z garančného fondu boli preplatené aj náhradné diely, ktoré neboli poškodené. Súd odmietol dôkazy ktoré žiadal A. A. B. konkrétne predloženie zmluvy medzi G. H. a Kooperativou o havarijnom poistení a všetkých náležitostí spojených s poistným plnením náhrady škody, ktoré poskytla Kooperativa G. H.. Povinný ďalej uviedol, že Dopravný inšpektorát neeviduje vlastníkov vozidla alebo držiteľov a osvedčení vozidla. V tom čase bol držiteľom osvedčenia o vozidle A. A. B. žalovaný v 1 rade a vlastníkom vozidla bol v 1/2 vozidla A. A. B. a v druhej 1/2 vozidla vodič E. F. žalovaný v 2 rade. O tomto bola súdu predložená kúpno-predajná zmluva. Vozidlo bolo dlhodobo garážované v dome E. F., ktorý ho prevádzkoval. Povinný nemohol nijako ovplyvniť to, že

vodič E. F. odišiel na tomto vozidle do Bratislavy. Okrem iného dopravná nehoda nebola zavinená zlým technickým stavom vozidla, a tak povinný nenesie žiadnu zodpovednosť za dopravnú nehodu, ktorú spôsobil E. F.. V dobe vzniku poisťnej udalosti bolo zákonné poistenie za vozidlo uhradené a lustráciou ho nemohla SKP zistiť, nakoľko potvrdenie o uhradení poisťného bolo vystavené na meno J. B., ktorý bol predtým v 1/2 vlastníkom tohto vozidla čo vyplýva z kúpno-predajnej zmluvy. Na základe uvedeného vyplýva, že žalobu podal neopodstatnených žalobca ktorý nemal žiadny právny vzťah s obžalovaným A. A. B., E. F. a ani poškodeným vodičom G. H., EWOPHARMA, s.r.o.; došlo k poisťnému podvodu a nedovolenému obohateniu sa; súdy zvýhodňovali neopodstatneného žalobcu a jeho právneho zástupcu; súdy podporovali poisťný podvod; súdy nerešpektovali požiadavky obžalovaných; nerešpektovali zákony a zneužili svoju právomoc; žaloba bola neopodstatnená a podala ju neoprávnená organizácia to jest Slovenská kancelária poisťovateľov, a preto žaloba vo veci v3C/14/2017 a 17Co/73/2019 mala byť od samého začiatku zamietnutá. To však oba súdy neurobili. S poukazom na uvedené povinný žiada o zastavenie celej exekúcie lebo tu došlo k porušeniam zákonov a k podvodu. Dňa 28.11.2022 podal povinný doplnok ku sťažnosti v ktorom uviedol, že sa na neho nevzťahuje objektívna zodpovednosť v zmysle paragrafu 420, § 428 a § 430 lebo uvedené paragrafy sa vzťahujú len na podnikateľské subjekty, ktoré vykonávajú dopravnú činnosť a nie na súkromné osoby. V predmetnej dobe povinný nebol žiadnou fyzickou a ani právnickou osobou vykonávajúcou dopravu nevzťahuje sa na neho objektívna zodpovednosť.

6. Oprávnený sa k sťažnosti povinného písomne vyjadril. Vo svojom stanovisku zo dňa 14.11.2022 navrhol súdu napadnuté uznesenie potvrdiť, nakoľko povinný vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne iné skutočnosti ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok oprávneného na vymoženie dlžnej sumy.

7. Povinný sa k vyjadreniu oprávneného vyjadril listom zo dňa 13.12.2022 v ktorom zotrval na svojom stanovisku a uviedol, že vyjadrenie oprávneného považuje za alibistické. Zotrval na vyjadrení, že nenesie žiadnu zodpovednosť za škodu spôsobenú vodičom E. F., lebo nebol prevádzateľom dopravnej činnosti. Ak by aj pripustil skutočnosť, že podlieha objektívnej zodpovednosti, čo nie je pravda, tak by za škodu spôsobenú vodičom E. F. neniesol žiadnu zodpovednosť. Namiesto prevádzateľa zodpovedá za škodu ten, kto požije dopravný prostriedok bez vedomie alebo vôle prevádzateľa.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

11. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

12. Podľa § 245 CSP v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

13. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

14. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

16. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, preskúmal napadnuté uznesenie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. V danom prípade vyšší súdny úradník v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, z ktorého vyvodil správny záver. Nad rámec argumentácie obsiahnutej v napadnutom uznesení a na doplnenie jeho odôvodnenia sťažnostný súd udáva nasledovné:

17. Exekučným titulom v predmetnej právnej veci je rozsudok Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3C/14/2017 zo dňa 18.10.2018 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3C/14/2017 zo dňa 09.01.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/73/2019 zo dňa 30.04.2020 a uznesenia Okresného súdu Partizánske sp. zn. 3C/14/2017 zo dňa 18.03.2021.

18. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj v podanej sťažnosti apeluje na premlčanie nároku oprávneného, na nezákonný postup Slovenskej kancelárie poisťovateľov, skutočnosť, že žalobu (v základnom konaní) podal neopodstatnený žalobca, došlo k poistenému podvodu a nedovolenému obohateniu sa nezákonnému postupu súdu, zneužitiu právomoci zo strany súdu... v danom prípade sa povinný teda dovoľáva hmotnoprávneho prieskumu exekučného titulu. Súd v tomto smere v plnom rozsahu poukazuje na vyjadrenie vyššieho súdneho úradníka obsiahnutého v napadnutom rozhodnutí. Exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre účastníkov záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodnutej (res iudicata). Návrh povinného na zastavenie exekúcie bol zákonom zavedený ako procesná obrana povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z uvedeného je zrejmé, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo vydané rozhodnutie, ktoré slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, pretože smeruje proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. Predmetom návrhu povinného na zastavenie exekúcie preto môže byť iba skutočnosť procesného alebo hmotného práva, ktorá nastala po vydaní exekučného titulu. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže procesne zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Povinný nemôže v návrhu na zastavenie exekúcie žiadať o vecný prieskum exekučného titulu, pretože exekučný súd naň nemá právomoc, keďže vo vzťahu k rozhodnutiu orgánu v základnom konaní nepôsobí ako opravná inštancia a jeho úlohou je len zabezpečiť nútený výkon rozhodnutia vydaného v základnom konaní, do ktorého obsahu nemôže nijakým spôsobom zasahovať, ani ho inak preskúmať, keďže je ním viazaný. Exekučný titul, ako listina vydaná oprávneným orgánom musí mať predpísanú formu a obsah, musí spĺňať náležitosti, ktoré sú jednak formálnej, alebo materiálnej povahy. Z hľadiska materiálnej vykonateľnosti preto musí každý titul obsahovať presnú individualizáciu oprávneného a povinného, presné vymedzenie práva a jemu zodpovedajúcu povinnosť na plnenie a presne stanovenú lehotu na plnenie. Formálnu vykonateľnosť stanovuje predpis upravujúci konanie, v ktorom bolo rozhodnutie slúžiace ako exekučný titul vydané. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je tak obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Exekučný súd však nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu a preto exekučnému súdu neprislúcha čokoľvek na tomto rozhodnutí meniť, ani opätovne preverovať. Uvedená okolnosť mala byť namietaná povinným v základnom nachádzacom konaní a nie v konaní vykonávacom. V tejto súvislosti súd zároveň poukazuje, že predmetné rozhodnutie bolo podrobené aj prieskumnej činnosti odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne.

19. K námietke premlčania povinného súd udáva, že nakoľko sa exekúcia vedie na základe už právoplatného judikovaného nároku (exekučného titulu), vzťahuje sa v zmysle Občianskeho zákonníka na danú vec ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, ako to v napadnutom uznesení vyšší súdny úradník náležite odôvodnil. Zo strany súdu nie je možné vo vykonávacom konaní riešiť otázku premlčania nároku na náhradu škody, nakoľko exekučný súd, ako vyššie uviedol, nemôže vykonávať hmotnoprávny prieskum exekučného titulu.

20. Súd navyiac k argumentácii povinného, že súdny exekútor zablokoval účet, ktorý je síce vedený na meno povinného, ale peniaze patria zahraničnej občianke Nemeckej spolkovej republiky, ktorú zastupuje v dedičskom konaní a sú to peniaze za odpredaj jej nehnuteľnosti, ktorú na Slovensku zdedila, v tejto súvislosti udáva, že nárok na vylúčenie veci z exekúcie prislúcha tomu, kto zároveň tvrdí a preukáže, že mu patrí vlastnícke alebo iné právo k dotknutej veci vylučujúce exekúciu (ust. § 44 a nasl. Exekučného poriadku) t.j. tretej osobe (nie povinnému). Súd však dáva na vedomie, že vzhľadom k tomu, že exekúcia prikázanim pohľadávky sa týka pohľadávky, ktorú má majiteľ účtu na základe zmluvného vzťahu voči banke, nie je rozhodujúce, koho boli peňažné prostriedky, ktoré boli na účet vložené (poukázané). Podstatné je to, kto je majiteľom účtu, t. j. či ide o povinnú osobu v exekúcii. Je preto rozhodujúce len to, že sa jedná o účet povinného, keďže on je osobou, ktorá má s bankou záväzkový právny vzťah. Predmetom výkonu rozhodnutia prikázanim pohľadávky z účtu v peňažnom ústave teda nie je vec (peňažné prostriedky), ale nárok majiteľa účtu na výplatu peňažných prostriedkov z účtu. Exekúciou podlieha a predmetom tohto spôsobu exekúcie je preto len tento nárok (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo 2/2009 zo dňa 30.11.2010). Je pre účely exekúcie bez právneho významu, koho boli finančné prostriedky pripísané na účet povinného.

21. So zreteľom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp zn. 39Ek/1646/2022 zo dňa 30.09.2022 ako nedôvodnú zamietol.

22. O trovách sťažnostného konania súd rozhodol podľa ust. § 199 ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní o sťažnosti povinného úspešnému oprávnenému nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko tento si v súvislosti s vyjadrením k sťažnosti povinného žiadne trovy konania neuplatnil. V tejto súvislosti súd udáva, že právna úprava trov exekúcie je v Exekučnom poriadku v zásade komplexná, pričom Civilný sporový poriadok je možné aplikovať len na tie momenty exekučného konania, ktoré nie sú Exekučným poriadkom upravené komplexne (napr. § 255 CSP zásada úspechu a neúspechu). Exekučný poriadok v pozícii lex specialis vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania a následne jednotlivé zložky trov týchto subjektov vymedzuje Exekučný poriadok v § 195 až 199g taxatívnym spôsobom, spolu s pravidlami pre ich uplatnenie a (prípadnú) náhradu. Vychádzajúc z ustanovení Exekučného poriadku o trovách exekučného konania, je ďalej potrebné konštatovať, že exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, a teda je výlučne v dispozícii oprávneného, aký nárok si voči povinnému v ňom uplatní a aký nie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§